

[Friis-Skotte.]

tænkningen, i sin Bedømmelse af det foreliggende Lovforslag tillægge det en afgørende Betydning, at dette Ændringsforslag vedtages. Vi beder bemærket, at det her drejer sig om Embeds- og Funktionærklasser indenfor de samme 3 store Etater. Vi beder ligeledes erindret, at alle de talmæssige Oplysninger viser, at Avancementsforholdene i Aarene, siden Lønningsloven af 1919 kom, har udviklet sig uheldigst for Funktionærklasserne. Det kan da kun virke ubilligt, uheldigt og urovækkende, om man nu alene kommer Embedsklasserne til Hjælp. Tjenestemandsloven af 1919 skabte en relativ Ro, Tilfredshed og Balance lønningsmæssigt set mellem Embeds- og Funktionærklasserne, en Balance, der har gjort, at Loven i sine store Træk har staaet uanfægtet i en Række Aar og formentlig vilde kunne vedblive hermed ogsaa ud i Fremtiden. Denne Ro og Balance skulde nødvendig nu — jeg siger det ogsaa for Statens egen Skyld — forspildes ved en saa ensidig Handling, som Lovens Gennemførelse uden vort Ændringsforslag vilde være.

Vort Ændringsforslags Gennemførelse vilde, efter hvad Regeringen har oplyst, koste 162 000 Kr. aarlig. Det betyder altsaa, at der ydes et Tillæg paa 120 Kr. til 1 350 Tjenestemænd, der har været ansat i over 25 Aar uden at have opnaaet Avancement. Lovforslagets Bestemmelse om Overassistenterne vil, saaledes som Lovforslaget foreligger, kunne komme til at koste mere end det dobbelte af dette Beløb, nemlig 330 000 Kr., fordelt paa mindre end det halve Antal Tjenestemænd, nemlig 500. Funktionærklassernes Centralorganisation har, forekommer det os, i sit Krav vist en saadan Forsigtighed og Beskedenhed, at det ikke fortjener en Afvisning af Rigsdagen.

Idet jeg i øvrigt forbeholder mig ved tredie Behandling, hvis dette vort Ændringsforslag nu skulde blive forkastet, at motivere vor endelige Stilling til Lovforslaget og herunder ogsaa komme ind paa de Oplysninger, der findes i Betænkningen angaaende Overassistentspørgsmaalets administrative Side — det skal jeg undlade at komme ind paa i Dag —, skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for de af os stillede og af mig her motiverede Ændringsforslag.

A. M. Hansen: Som det fremgaar af Betænkningen, tiltræder mit Parti Forslaget om Oprettelse af Overassistentstillingerne ud fra den Betragtning, at Assistenternes Avancementsvilkaar er saa slette, at en Forbedring er i høj Grad paakrævet.

At dette er Tilfældet, er Gang paa Gang fremført i dette høje Ting baade skriftligt og mundtligt fra sagkyndig og ansvarlig Side, blandt andre har ogsaa de tre sidste Ministre for offentlige Arbejder givet Udtryk herfor, og ingen har sagt det stærkere end det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, der nu i Betænkningen siger, at Avancementsforholdene i de sidste Aar siden 1919 for Assistenternes Vedkommende ikke er blevet forringet.

Det er det samme ærede Medlem, der skrev i Bemærkningerne til Forslag til Normeringslov for 1925—26 følgende:

„For Statsbanernes Assistentpersonale har Forholdene med Hensyn til Muligheden for Avancement i de senere Aar“ — altsaa netop i den 5-aarige Periode, hvor det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte hævder, at Avancementsforholdene var blevet forbedret — „udviklet sig saa ugunstigt, at det maa virke nedbrydende paa det ældste Assistentpersonales Arbejdslyst, hvad der i høj Grad er i Strid med Banernes økonomiske Interesser. Under de nuværende Forhold vil den gennemsnitlige Levealder ved Forfremmelse i indeværende Aar ligge omkring 45 Aar, og regner man med, at Indtræden i Statsbanernes Tjeneste i Almindelighed finder Sted ved 18 Aars Alderen, vil der hertil svare en Forfremmelsestjenestealder paa ca. 27 Aar. Dette Forhold vil endda, saafremt der ikke foretages Udvidelser af det nuværende Antal Avancementsposter, forværres, idet Forfremmelsesalderen vil forskyde sig noget opad i Løbet af de kommende Aar.“

Og den daværende Minister, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, slutter disse sine sagkyndige og saglige Bemærkninger med følgende Sætning:

„Det vil derfor være ønskeligt ved en efterhaanden gennemført Forøgelse af Avancementsposternes Antal i nogen Grad at raade Bod paa de ovennævnte Forhold.“

Stærkere synes jeg ikke, det kunde siges, at der var store Avancementsvanskeligheder i Assistenternes Gruppe. Ministeren, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, søgte ogsaa at raade Bod paa disse, som det ærede Medlem udtalte heroppe fra for et Øjeblik siden. Han søgte at raade Bod derpaa ved Oprettelsen af et Antal Kontrolstillinger af 2den Grad og holdt derved Avancementsalderen omkring ved 45 Aars Levealder og 27 Aars Tjenestealder. Men Oprettelsen af disse Kontrolstillinger